פה.

כליו של אדם °כונה לו בכל מכום חוץ מרה"ר

ורבי יוחנן ור"ש בן לקיש דאמרי תרוייהו אפילו

ברה"ר אמר רב פפא לא פליגי כאן ברה"ר

כאן בסימטא 9 ואמאי קרו לה רה"ר שאיז רה"י

ה"ג מסתברא דא"ר אבהו א"ר יוחגן בליו

של אדם קונה לו בכל מקום שיש לו רשות

להניחו יש לו רשות אין אין לו רשות לא ש"מ

ת"ש ארבע מדות במוכרין בעד שלא נתמלאה

מדה למוכר משנתמלאה מדה ללוקח בד"א

יבמדה שאינה של שניהן אבל אם היתה

מדה של אחד מהן ראשון ראשון קנה במה

דברים אמורים ברה"ר ובחצר שאינה של

שניהן אבל יברשות מוכר לא קנה עד

שיגביהנה או עד שיוציאנה מרשותו ברשות

לוקח כיון שקבל עליו מוכר קנה לוקח יברשות

הלה המופקדים אצלו לא קנה עד שיקבל

עליו או עד שישכור את מקומן קתני מיהא

ברשות הרבים ובחצר שאינה של שניהן

מאי

פג א מיי׳ פ״ד מהל׳ זכירה הלכה א מתנ תפירם הככם כן סתוג עשין פג טוש"ע ח"מ סימן ר סעיף ג: פר ב ג מיי שם הלי ח :טוש"ע שם סעיף ט מה ד מיי את כלכה נ טוש"ע שם סעיף ז פו ה מיי' שם טוש"י פו ה מיי' שם טוש"י פו ה מיי׳ שם טוש״ע שם פעיף א: פעיף א: פו ו מיי׳ שם טוש״ע שם :סעיף ב ובהג"ה

רבינו נרשום

לא פליגי כאן ברה״ר. כולהו מודי דאם מדד לו כולהו מחיר זאם מחיר לו בכליו של לוקח ברה״ר דלא קנה לו כליו. וכולהו מודי דאם מדד לו בכליו בסמטא דקנה. והא דקאמר בסמטא דקונה. והא דקאמר רב ושמואל חוץ מרה״ר ממש קאמרי הא בסמטא קנה והא דקאמר ר׳ יוחנן וריש לקיש ברה״ר לא רה״ר ממש קאמרי אלא בסמטא ואמאי קרו ליה רה"ר לפי שאינה רה"י דאינה מוקפת מחיצה. ה"נ מסתברא דבסמטא מיירי דאמר ר' אבהו וכו'. והאי דקאמר ליה ר' זירא לר' . אסי שמא לא שמע רבי אסי שמא לא שמע רבי וכר. משום דס"ל לר' זירא כר' אבהו ל) אמר ר' יוחנן ור' אסי אמר אפי' בלא כליו ס"ל לר' יוחנן בלא כליו ס"ל לר' יוחנן דבסמטא קנה: עד שלא נתמלאה מדה כולה למוכר. דהמוכר יכול לחזור בו: דהמוכר יכול לחזור בו: ומשנתמלאה מדה ללוקח. הרי הוא ברשות לוקח ואם רצה קנה: בד"א דעד שלא נתמלאה למוכר שמדד לו בונה אור לכוובר שבודר לד במדה שאינה של שניהן. אלא ששאלוה אבל אם היתה מדה של אחד מהן של לוקח ראשון ראשון שמדד לתוכו קנה הלוקח. בד"א קתוכו קנה הלוקת. בד"א דקנה ראשון ברה"ר ובחצר 3) מפרש לקמן בסמטא. וזו מדה אחת. ומדה ב' אם ברשות מוכר מדד לו במדת לוקח לא קנה . עד שיגביה דהגבהה קונה בכל מקום או עד שיוציא הן. שהיו מופקדין בידו כיון הן. שורי בייבין. שקבל עליו מוכר למכרן לי שט״ה שלא מדד לו בל עליו נווכו לכוב אע"פ שלא מדד יין קנה לו לוקח רשו וזו מדה ג'. מדה ד' אם היו הפירות ברשות הלה המופקדין אצלו. כלומר שהיו מופקדין ביד אחר ולא ביד לוקח לא קנה ולא ביד לוקח לא קנה הלוקח עד שיקבל עליו זה המופקד שישאיל לו ללוקח מקום שהפירות מונחין שם

בסימטא בעינן כליו דוקא. ב) נראה דל"ל ברה"ר ובחלר שאינה של שניהם ו מפרש דרה״ר דקאמר בסימטא.

. או עד שישכור את מקומו . של מופקד שהפירות שם:

בל מקום שיש לו רשות להניח. וא"ת והא דאמר לעיל מדד והניח ע"ג סימטא קנה ואוקימנא לחוך קופתו משמע דוקא מדד אבל לא מדד לא קנה לו כליו ואומר ר"י דבעי למימר זיל קני א וכיון דמדד כדאמר ליה זיל קני דמי ב והשתא ניחא דלריכי הני תרי מילי דר׳ יוחנן

ומיהו ההיא דלעיל דהאמר אפילו ברשות הרבים ואוקימנא בסימטא מימה למאי איצטריכא וי"ל דשמא חדא מכלל חברתה אתמר:

ארבע מדות במוכרים. פירש רבינו שמואל דאין לפרש ד' רשויות דהא רשות מוכר ונפקד חדא היא דהכא והכא שייך למימר קבלה ושכירות מקום הולאה והגבהה וקשה לפירושו לאם כן ליערבינהו וליתנינהו ברשות מוכר ורשות נפקד לא קנה עד שקבל עליו או יגביהנה או יוציאנה או ישכור מהומו ועוד דאין נראה שתועיל קבלה ברשות מוכר דאין אדם מקנה רשותו לאחרים ע"י עלמו ג כדתנן בפ׳ חלון (עירובין דף עט: ושם) דמוכה להן על ידי בנו ובתו הגדולים אבל לא ע"י בנו ובתו הקטנים מפני שידן כידו ומ"מ אין לפרש דחשיב רשויות ד דלמאי דבעי למימר השתא דמדה של לוקח קני אפילו ברה"ר כל שכן ברשות מוכר דקני דהא לבסוף דמסקינן דברה"ר

לא קנה אפ״ה מיבעיא לן אי קנה ברשות מוכר כליו של לוקח אי לא ואם כן מיבעי לן לפרושי דהא דקאמר ברשות מוכר לא קנה עד שיגביהנה דבכליו של מוכר איירי ובלאו הכי צ"ל כן לקמן כי אמר דכליו של לוקח קנה ברשות מוכר א"כ לא חשיב אלא רשות אחד כיון דכליו של לוקח קנה בכל מקום דהשתא אין חילוק בין רה"ר לרשות מוכר ז אלא (ה) דחשיב ד' מדות דכלים מדת סרסור ומדת מוכר ומדת לוקח ומדת נפקד ו: הבי גרסינן בתוספתא (רפ״ה) ברשות הלה הנפקדים אללו לא קנה עד שקיבל עליו או עד שיגביהנה ויוליאנה או ישכור את מהומו אבל לפי ספרים דגרסי עד שיגביהנה או עד שיוליאנה קשה ליערבינהו וליתנינהו רשות מוכר בהדי נפקד והשתא משמע דבקבלה כדי זוכה לו לקונה וא"ת בסוף פ"ק דגיטין (דף יג. ושם:) דאמר מנה לי בידך תנהו לפלוני במעמד שלשתן קנה ומה לריך מעמד ג' הא מוכח התם דתן כזכי דמי דתנן (שם יא: ושם ד"ה כל) האומר תן גט זה לאשתי ושטר שחרור זה לעבדי חוזר בגט ואינו חוזר בשחרור משום דתן כזכי וא״כ בלא מעמד ג׳ יהנה לו כדאמר הכא דולמאי דפירש ר״ת דמעמד שלשתן קנה אפילו בעל כרחו של נפקד אתי שפיר דאינטריך לכך מעמד ג' ולמאי דמפרש נמי ר"ח דלא אמרינן תן כזכי אלא היכא דבשעה שנותן לו אומר לו תן אבל אם כבר היה בידו לא אמרינן תן כזכי אתי שפיר ועוד י"ל דאהני נמי מעמד ג' דאפי' אין הפקדון ביד

הנפקד " דקני דאי לאו מעמד ג' אינו יכול לזכות לו אלא כשהוא ברשותו: שנותנין לתוך המדה קנה בעל המדה שאם המדה של מוכר אע"פ שנחמלאת המדה הרי היא של מוכר ולא קנה לוקח ואע"פ שפסק הדמים לא קנה עד שימשוך דבכליו של מוכר ברה"ר אי נמי בסימטא לא קני לוקח דהא אפי׳ ברשות לוקח נמי אמרינן לקמן נפוש דלא קנה לוקח כל זמן שהפירות בכליו דמוכר עד שישפכם לקרקע ואם המדה של לוקח אף על גב דלא נחמלאת נמי ראשון ראשון קנה דדמי למשך אע"פ שלא מדד דקחני מחני" דקנה דכליו של לוקח קונה לו: ברה"ר. וקשיא למ"ד חוץ מרה"ר: ובחלר שאינה של שניהן. וכגון שלא נמן בעל חצר להם רשות למדוד שם דהיינו דומיא דרה"ר: אבל. אם היו מודדין ברשות מוכר לא קנה לוקח אע"פ שהמדה שלו דכליו של לוקח ברשות מוכר לא קנה ואע"פ שפסק ומדד ומשך דמשיכה לא מהניא בי מוכר עד שיגביהה דהגבהה קונה בכל מקום או עד שיוליאנה מרשות של מוכר לרשות של לוקח או לסימטא או שלירף ידו למטה מג' ברה"ר סמוך לאיסקופת הבית וקיבלה כדאמרי בכתובות (דף לא.) גבי היה מגרר ויולא ולקמן בשמעתין (דף פו.) מייתי לה. ומיהו לקמן [ע"ב] מוקי לה במדה דמוכר בי מוכר ומדה דלוקח בי לוקח דבי מוכר שכיחי

מאני דמוכר ובי לוקח שכיחי מאני דלוקח: **ברשות לוקח.** שהביא המוכר חבואתו למכור בבית לוקח: **ריון שקיבל עליו מוכר.** שנתרצה וא"ל כל תבואה זו קנויה לך בכך וכך כל סאה וסאה: **קנה לוקח**. מיד אע"פ שלא מדד דקני ליה רשותו ואע"פ שהמדה של מוכר דהכלי בטל אלל הרשות. ומיהו לקמיה [ע"ב] מוקי לה במדה דלוקח ולא גרע ממשך ולא מדד דקתני מתני" דקנה: המופקדין אללו. שהפקיד שם מוכר פירותיו ומסתמא הקנה לו נפקד למפקיד את רשותו לצורך פירותיו למכור ולמדוד פירותיו בביתו כדרך כל הנפקדים: עד שיקבל עליו. נפקד במצות מפקיד לניחד לו רשות ללוקח לקנות הפירות באשר הוא שם או שישכור. והוא הדין נמי גבי רשות מוכר שייך קבלה ושכירות והכא נמי שייך הגבהה והולאה אלא תנא אורחא דמילחא קסני דסחם מוכר כשמוכר רוצה הוא לפנות את ביתו הלכך קסני התם הגבהה והולאה דאינו חפץ להשאיל ולא להשכיר רשותו וגבי נפקד שייך קבלה ושכירות דכי היכי שהיה נפקד של זה הראשון הכי נמי ישמור פקדונו של שני ורצותא תנא הכא קבלה ושכירות וכל שכן הגבהה והולאה. ולמאן דמוקי לקתן במאני

דמוכר בי מוכר ומאני דלוקח בי לוקח איכא לאוקומי נמי במאני דמופקד בי מופקד והלכך לא קני לוקח בכליו דנפקד:

כליו של אדם. של לוקח קונה לו אם פסק דמים בכל מקום אפי׳ ברשות מוכר וכגון דאמר ליה בהדיא יקנה כליך כדאמר לקמן בשמעתין [פו.] אבל בסתמא מיבעיא לן לקמן ש ולא אפשיטא: חוץ מרה"ר. והוא הדין לחלר שאינה של שניהן כדמוכח לקמן בברייתא דד׳ מדות:

כאן בסימטא. הא דר"ל ור׳ יוחנן: כל מקום שיש לו רשות. כגון סימטח וחלר השותפין ורשות מוכר וכגון דאמר ליה זיל קני כדלקמן דהיינו יש לו רשות: אין לו רשות. כגון רה״ר לא: ה"ג בתוספתאם ארבע מדות במוכרין עד שלא נחמלאה מדה למוכר משנחמלחה מדה ללוקח בד"ח במדה שאינה של שניהן אבל אם היתה מדה של אחד מהן רחשון רחשון קנה בד"ח ברה"ר או בחלר שאינה של שניהן אבל ברשות הלוקח כיון שקיבל עליו מוכר ה"ז קנה ברשות מוכר לא קנה עד שינביה או עד שיוליא מרשום הבעלים ברשות זה המופקדין אללו לא קנה עד שיקבל עליו או עד שישכור את מקומן. ופירוש ארבע מדות במוכרים לאו ד' רשויות קחשיב רה״ר רשות מוכר רשות לוקח רשות המופקדין אללו דהא רשות מוכר ורשות נפקד חדא הוא דהכא והכא שייך למימר קבלה ושכירות מקום

גבי רשות מוכר שכירות מקום דקתני ואם היה פיקח שוכר את מקומו ואוקימנא [פד:] ברשות בעלים וכיון דדינן שוה ליכא ד' מדות ומה הן ארבע מדות ד' חלוקין של דינין שחלוקין זה מזה. ואלו הן מדה שאינה של שניהן ברה"ר ובחצר שאינה של שניהן דאמרינן בה עד שלא נתמלאת המדה למוכר משנתמלאת המדה ללוקח הרי אחת מדה של אחד מהן ראשון ראשון קנה הרי שתים רשות לוקח מיד כשקיבל מוכר קנה הרי ג' רשות מוכר ורשות נפקד דקמפרש בהן דין הגבהה והולאה קבלה ושכירות הרי ד'. וסמך מלאתי לי מדברי רבינו זקני מ"כ: עד שלה נחמלהם המדה למוכר. שהם נשפך היין חו השמן או אם הוקר למוכר ויכול לחזור בו דמוקי לה לקמיה [פו.] במדה שהשאילום שניהן הלכך כל זמן שלא נתמלאת המדה הרי היא ברשות מוכר: משנחמלחת הרי היא ברשות לוקח. לקחתה וליטול בה מקחו עד שילניענו או יניחנו בכליו דלדעת כן השאילוה להם לוה למדידה ולוה להלניע את שלו וכל זמן שעוסק במדידה למלאות המדה הרי היא ברשותו דמודד דהיינו מוכר ואין הלוקח יכול לקנות בתוך כליו של מוכר כל זמן שלא משך או שלא הגביה משנתמלאת המדה ללוקח כדפרישית שעכשיו נעשית כליו של לוקח דלדעת כן נשאלה לו. וס"ל להאי תנא דכליו של לוקח קונה ברה"ר כדמפרש ואזיל ודלא כרב ושמואל ומיהו בסימטא ובחלר של שניהן מוקי לה לקמיה [ע"ב] דהתם קני כליו של לוקח: במדה שחינה של כו'. וכדפרים טעמח: חבל חם היסה המדה של אחד מהם. או של לוקח או של מוכר: ראשון ראשון.

והולאה והגבהה דהא תנן במתניתין

ל) וע"בו. ב) ופ"ה ה"לו.

גליון הש"ם

גמרא קונה לו בכ"מ. עיין צ"מ לט ע"ל מוס' ד"ה כיון: שם ואמאי קרו לה רה"ר. שכת דף ו ע"ב [ח ע"ב]:

הגהות הב"ח

(A) תום' ד״ה ארבע וכו'אלא צריך לומר דחשיב ד' מדות:

מוסף תוספות

א. ודואם הניח בכליו של לוקח בלא מדידה, לאו לוקח בלא מדידה, לאו אדעתא דליקנו כליו אתבינהו כיון דמחוסרין מדידה אלא לדעת שימדדם ואח״כ ימשוך ייזכה בהם. הלכד צריד ויזכה בהם, הלכך צריך למימר ליה קני. לפינו יונה ב. עיין בלפינו יונה מה הדין במדד בלשוח מוכל ולא אמר ליה זיל קני. ג. דחצירו כידו הוא וכשם שבידו של מוכר לא קנה לקוח שאם אתה אומר קנה לא היינו צריכים למשיכה והגבהה, ה״נ בחצירו וכו׳, ורשות נפקד שאני שכשם שאם היה בידו ואמר לו (המוכר) זכה לפלוני ורצה לזכות לו זכה לפלוני ורצה לזכות לו זוכה, אף חצרו נמי זוכה מדעתו. ל"ן. T. דרשות מוכר ורשות המופקדים מוכר וושון והופקים אצלו חלוקון הן בקבל עליו. עס. ה. [ד]מוכר שמא משאיל לו מקום ללוקח שיקנה מה שהוא מוכר לו. תוס׳ לקמן ע״ב ד״ה בוכו לונות לקמן כל ל כליו. 1. [ד]כי היכי דאמרינן דברשות מוכר ובכליו של מוכר לא קנה הרבים ובחצר שאינה של שניהם דהא אמרינן לעיל עד שלא נתמלאה המדה למוכר. קס, וו מדת סרסור דמפלגינן בה בין עד שלא נתמלאת ומשנתמלאת, ומדת לוקח ומשנמלאת, ומדת לוקח דראשון ראשון קנה, ומרת מוכר דבעינן הגבהה או משיכה, אע"ג שמגביה או מושך בכלי המוכר קנה, ומדת הלה המופקרין אצלו שאם קבל עליו הנפקד קנה לוקח. כינו יונס. ח. זוו הקושיא לוברי מי שאמר במ"גיטין (שם) כי אמר רב בפקדות שם) כי אמר רב בפקדון (שם) (שם) פי אמו דב בפקודן אבל במלוה לא. דאי במלוה אמר ודאי צריך מעמד שלשתן דהא ליתיה שיוכה לו. למנ"ן, 0. או שהוא בחצר שאינה משתמרת שאינו קונה לו.